

ภาวะผู้นำดิจิทัลของครูในโรงเรียนวัดนาวง จังหวัดปทุมธานี
DIGITAL LEADERSHIP OF THE TEACHERS IN WAT NAWONG
SCHOOL PATHUM THANI PROVINCE

¹YANTING JIANG และ ²ชัชชญา พีระธรณิศร์

¹YANTING JIANG and ²Chatchaya Perathoranich

มหาวิทยาลัยรังสิต, ประเทศไทย

Rangsit University, Thailand

¹yanting.j65@rsu.ac.th, ²santana.p@rsu.ac.th

Received :December 9, 2024; **Revised :**January 15, 2025; **Accepted :**January 29,2025

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของครูในโรงเรียนวัดนาวง จังหวัดปทุมธานี 2) เปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูในโรงเรียนวัดนาวง จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งในปัจจุบัน วุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) กลุ่มตัวอย่างคือ ครูในโรงเรียนวัดนาวง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 66 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (T-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของครูในโรงเรียนวัดนาวง จังหวัดปทุมธานี ทั้ง 6 ด้าน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูทั้ง 6 ด้าน อยู่ระหว่างเพศ ตำแหน่งในปัจจุบันและวุฒิการศึกษาไม่แตกต่างกัน การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครู จำแนกตามอายุและประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการรู้ดิจิทัล ด้านการสื่อสารดิจิทัล ด้านการบูรณาการและประยุกต์ใช้ดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน

¹ นักศึกษา, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

² อาจารย์ ดร.สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

และด้านความคิดสร้างสรรค์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ภาวะผู้นำดิจิทัลของครู, โรงเรียนวัดนาวง

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the level of digital leadership of teachers in Wat Nawong School, Pathum Thani Province, 2) to compare the digital leadership of teachers, classified by gender, age, current position, educational qualifications, and work experience, using quantitative research methods. The sample group was 66 teachers in Wat Nawong School, Pathum Thani Province. The research instrument was a 5-point rating scale questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, T-test and One-Way ANOVA. The results of the research revealed that 1) the digital leadership of teachers in Wat Nawong School, Pathum Thani Province was at a high level in all aspects. 2) The comparison of digital leadership of teachers in all six aspects showed no significant differences in terms of gender, current position, and educational qualifications. However, when comparing digital leadership of teachers, classified by age and work experience, both overall and in specific aspects-including Digital Literacy, Digital Communication, Digital Integration and Application in Teaching and Learning, and Digital Technology Creativity, there were significant differences at the 0.05 statistical significance level.

Keywords: Digital Leadership of Teachers, Wat Nawong School

บทนำ

เทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตอย่างรวดเร็วตั้งแต่ยุคดิจิทัล 1.0 จนถึงยุคดิจิทัล 4.0 ในปัจจุบัน แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2566-2570 ตั้งเป้าหมายให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ เป็นผู้สร้างสรรค์นวัตกรรม และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง โดยกลยุทธ์ที่ 3 มุ่งยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 เน้นให้ผู้เรียนมีความรักชาติ มีความรับผิดชอบต่อสิทธิและหน้าที่ และได้รับการศึกษาที่พัฒนาสมรรถนะและทักษะที่จำเป็น

ขณะเดียวกันครูต้องเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีความรู้และจรรยาบรรณที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนกับครู สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่ทุกคนเข้าถึงได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ พร้อมเสริมสร้างค่านิยมที่ดีในสังคมไทย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565)

การผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัลในการสอนและการเรียนรู้มีประโยชน์มากในการเพิ่มคุณภาพในโรงเรียน และช่วยให้นักเรียนมีโอกาสในการเรียนรู้ที่หลากหลายและน่าสนใจมากขึ้น โรงเรียนใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ (e-Learning) เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาการเรียนรู้ได้ตลอดเวลาทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน รวมถึงการสร้างบทเรียนแบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและน่าสนใจ โดยสนับสนุนการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีในห้องเรียน เช่น คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต และอุปกรณ์เชื่อมต่ออื่น ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนและการเรียนรู้ อันที่สำคัญคือ การใช้ระบบสารสนเทศเพื่อจัดการข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน การเรียนรู้ และการบริหารจัดการโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ การใช้โปรแกรมและเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อสร้างเนื้อหาการเรียนรู้ที่น่าสนใจ โดยสอดคล้องกับ ทินกร เผ่ากัณฑ์ และกัลยาณี เมธีวิวัฒน์ (2565) กล่าวว่า ในยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นส่วนสำคัญของชีวิตประจำวัน ครูจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีให้สอดคล้องกับ กระแส โดยเฉพาะ โดยเฉพาะ Cloud Base Technology, Social Media, Big Data, และ e-Learning ที่ได้รับความนิยม ซึ่งช่วยให้การเรียนการสอนแบบผสมผสานทั้งออนไลน์และออฟไลน์ ตอบสนองต่อความต้องการยุคดิจิทัลได้อย่างดี ขณะเดียวกันโรงเรียนวัดนาวง จังหวัดปทุมธานี เป็นสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ซึ่งเน้นย้ำว่าความเป็นผู้นำของครูเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมากในยุคดิจิทัลนี้ ครูไม่เพียงต้องใช้ PowerPoint หรือ โปรแกรมนำเสนออื่น ๆ แทนกระดานดำเท่านั้น แต่ยังสามารถเชื่อมโยงข้อมูลความรู้จากโลกภายนอกสู่ห้องเรียนโดยผ่านอินเทอร์เน็ตได้อย่างเหมาะสม อันจะทำให้นักเรียนสนุกกับการเรียนรู้มากขึ้น นอกจากนี้ครูยังสามารถสร้างบรรยากาศชั้นเรียนให้เป็นแบบชั้นเรียนดิจิทัล (Digital Classroom) ได้ และจำเป็นต้องเล่นบทบาทเป็นผู้นำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยความสามารถและความคิดสร้างสรรค์ในการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน (จิรัตน์ อยู่ยีน, 2565) อีกทั้งจะเห็นได้จากผลรายงานการประเมินครูของโรงเรียนวัดนาวงประจำปีการศึกษา 2566 ยังพบว่า มีจุดมุ่งหมายพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้และทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ในระดับดีได้เทียบเท่ากับเป้าหมายที่วางไว้ ให้ตระหนักและมองเห็นความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพของครูในยุคดิจิทัลนี้ เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ตลอดจนสามารถบูรณาการการจัดการ

เรียนรู้ได้หลากหลาย ซึ่งมีจุดเด่นคือ ครูสามารถจัดการเรียนการสอนได้ดีโดยใช้เทคโนโลยี เนื่องจากครูได้รับการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยี และโรงเรียนสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน แต่ในสถานการณ์ปัจจุบัน การปฏิบัติงานของครูบางส่วนยังไม่มีคุณภาพตามที่คาดหวัง เนื่องจากครูขาดประสบการณ์ในการทำงานและทักษะภาวะผู้นำในการใช้สื่อเทคโนโลยี โดยเฉพาะครูยุคเก่าและโรงเรียนขาดสื่อใหม่และอุปกรณ์เทคโนโลยีในบางรายวิชา อันเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ (โรงเรียนวัดนาวง, 2566)

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ภาวะผู้นำดิจิทัลเป็นปัจจัยสำคัญในการปรับปรุงประสิทธิภาพและคุณภาพการศึกษา โดยครูที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลจะสามารถกำหนดการปรับปรุงและพัฒนาในชั้นเรียนและโรงเรียนในอนาคตได้ จึงเป็นเหตุผลที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของครูในโรงเรียนวัดนาวง จังหวัดปทุมธานี เพื่อวิเคราะห์ครุมีภาวะผู้นำดิจิทัลระดับใด และศึกษาการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูจำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งในปัจจุบัน วุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงานเป็นอย่างไร ผลการศึกษานี้จะสามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของครู ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในยุคดิจิทัล และปรับปรุงคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนวัดนาวง จังหวัดปทุมธานี พร้อมทั้งพัฒนาระบบการศึกษาอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของครูในโรงเรียนวัดนาวง จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูในโรงเรียนวัดนาวง จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งในปัจจุบัน วุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และสร้างแบบสอบถามโดยใช้ Google แบบฟอร์ม ได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ ครูในโรงเรียนวัดนาวง จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2566 ได้แก่ ครูผู้สอนจำนวน 34 คน ครูผู้ช่วยจำนวน 23 คน และครูอัตราจ้างจำนวน 9 คน รวมทั้งสิ้น 66 คน

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ ผู้วิจัยใช้จำนวนประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากจำนวนประชากรมีจำนวนจำกัด ดังนั้นจึงใช้ครูในโรงเรียนวัดนาวง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 66 คนเป็นผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำดิจิทัลของครูทั้งในและต่างประเทศ โดยการวิเคราะห์และสังเคราะห์ตารางภาวะผู้นำดิจิทัลของครู ได้สรุปองค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลที่สำคัญ 6 ด้าน ได้แก่ 1) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) การรู้ดิจิทัล 3) การสื่อสารดิจิทัล 4) การสร้างความร่วมมือ 5) การบูรณาการและประยุกต์ใช้ดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน และ 6) ความคิดสร้างสรรค์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของครูในโรงเรียนวัดนาวง จังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย 6 ด้าน ซึ่งมีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item - Objective Congruence) ระหว่าง 0.67-1.0 และได้การทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .960

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และใช้สถิติการทดสอบค่าที (T-test for Independent Samples) มากกว่า 2 กลุ่มใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe post hoc Comparison)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของครูในโรงเรียนวัดนาวง จังหวัดปทุมธานี สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 81.8 มีอายุไม่เกิน 30 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 มีตำแหน่งครู จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 78.8 และมีประสบการณ์ในการทำงาน ไม่เกิน 5 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 37.9

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของครูในโรงเรียนวัดนาวง จังหวัดปทุมธานี โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลปรากฏดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ภาพรวมเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของครูในโรงเรียนวัดนาวง

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	3.82	0.450	มาก	1
2. การรู้ดิจิทัล	3.54	0.481	มาก	6
3. การสื่อสารดิจิทัล	3.64	0.476	มาก	4
4. การสร้างความร่วมมือ	3.60	0.462	มาก	5
5. การบูรณาการและประยุกต์ใช้ดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน	3.73	0.547	มาก	3
6. ความคิดสร้างสรรค์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	3.76	0.476	มาก	2
รวม	3.68	0.410	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของครูในโรงเรียนวัดนาวง จังหวัดปทุมธานี มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.410) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน และมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.450) รองลงมาคือ ความคิดสร้างสรรค์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.476) การบูรณาการและประยุกต์ใช้ดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.547) การสื่อสารดิจิทัล ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.476) การสร้างความร่วมมือ ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.462) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การรู้ดิจิทัล ($\bar{X} = 3.54$, S.D. = 0.481) ตามลำดับ

3. การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูในโรงเรียนวัดนาวง จังหวัดปทุมธานี โดยจำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งในปัจจุบัน วุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน ผลปรากฏดังตารางดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูทั้ง 6 ด้าน โดยจำแนกตาม เพศ

ตัวแปรที่ศึกษา	ชาย		หญิง		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ภาวะผู้นำดิจิทัลของครูในโรงเรียนวัดนาวง จังหวัดปทุมธานี	3.68	0.289	3.68	0.435	0.014	0.989

จากตารางที่ 2 พบว่า การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามเพศ โดยรวมมีค่า Sig. = 0.989 ซึ่งมากกว่า 0.05 ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูทั้ง 6 ด้าน โดยจำแนกตาม อายุ

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ภาวะผู้นำดิจิทัลของครูในโรงเรียน วัดนาวง จังหวัดปทุมธานี	ระหว่างกลุ่ม	1.951	3	0.650	4.491	0.006*
	ภายในกลุ่ม	8.980	62	0.145		
	รวม	10.932	65			

จากตารางที่ 3 พบว่า การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูทั้ง 6 ด้าน จำแนกตาม อายุ โดยรวมมีค่า Sig. = 0.006 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ครูที่มีอายุแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ผลการทดสอบด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลและด้านการสร้างความร่วมมือ ไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างเรื่อง 4 ด้านที่เหลือ จำแนกตามอายุ โดยใช้การทดสอบแบบ Scheffe's ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังตารางที่ 4-7

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูด้านการรู้ดิจิทัล เป็นรายคู่ จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	ไม่เกิน 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 – 60 ปี
		3.74	3.45	3.63	3.00
ไม่เกิน 30 ปี	3.74		0.286	0.105	0.738*
31 – 40 ปี	3.45	-0.286		-0.181	0.452
41 – 50 ปี	3.63	-0.105	0.181		0.633
51 – 60 ปี	3.00	-0.738*	-0.452	-0.633	

จากตารางที่ 4 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของครูในโรงเรียนวัดนาวง จังหวัดปทุมธานี ด้านการรู้ดิจิทัล จำแนกตามอายุ คู่ระหว่างอายุไม่เกิน 30 ปี และอายุ 51-60 ปี แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูด้านการสื่อสารดิจิทัลเป็นรายคู่ จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	ไม่เกิน 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 – 60 ปี
		3.78	3.58	3.77	3.20
ไม่เกิน 30 ปี	3.78		0.197	0.013	0.579*
31 – 40 ปี	3.58	-0.197		-0.184	0.383
41 – 50 ปี	3.77	-0.013	0.184		0.567
51 – 60 ปี	3.20	-0.579*	-0.383	-0.567	

จากตารางที่ 5 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของครูในโรงเรียนวัดนาวง จังหวัดปทุมธานี ด้านการสื่อสารดิจิทัล จำแนกตามอายุ คู่ระหว่างอายุไม่เกิน 30 ปี และ อายุ 51–60 ปี แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูด้านการบูรณาการและประยุกต์ใช้ดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน เป็นรายคู่ จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	ไม่เกิน 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 – 60 ปี
		3.90	3.74	3.70	3.15
ไม่เกิน 30 ปี	3.90		0.157	0.197	0.747*
31 – 40 ปี	3.74	-0.157		0.039	0.589
41 – 50 ปี	3.70	-0.197	-0.039		0.550
51 – 60 ปี	3.15	-0.747*	-0.589	-0.550	

จากตารางที่ 6 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของครูในโรงเรียนวัดนาวง จังหวัดปทุมธานี ด้านการบูรณาการและประยุกต์ใช้ดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ คู่ระหว่างอายุไม่เกิน 30 ปี และอายุ 51–60 ปี แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูด้านความคิดสร้างสรรค์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เป็นรายคู่ จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	ไม่เกิน 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 – 60 ปี
		3.92	3.79	3.47	3.30
ไม่เกิน 30 ปี	3.92		0.133	0.457	0.624*
31 – 40 ปี	3.79	-0.133		0.325	0.491
41 – 50 ปี	3.47	-0.457	-0.325		0.167
51 – 60 ปี	3.30	-0.624*	-0.491	-0.167	

จากตารางที่ 7 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของครูในโรงเรียนวัดนาวง จังหวัดปทุมธานี ด้านความคิดสร้างสรรค์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกตามอายุ คู่ระหว่างอายุไม่เกิน 30 ปี และอายุ 51–60 ปี แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูทั้ง 6 ด้าน จำแนกตาม ตำแหน่งในปัจจุบัน

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ภาวะผู้นำดิจิทัลของครู ในโรงเรียนวัดนาวง จังหวัดปทุมธานี	ระหว่างกลุ่ม	0.564	2	0.282	1.715	0.188
	ภายในกลุ่ม	10.367	63	0.165		
	รวม	10.932	65			

จากตารางที่ 8 พบว่า การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามตำแหน่งในปัจจุบัน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูทั้ง 6 ด้าน โดยจำแนกตาม วุฒิการศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ภาวะผู้นำดิจิทัลของครู ในโรงเรียนวัดนาวง จังหวัดปทุมธานี	ระหว่างกลุ่ม	0.691	2	0.346	2.126	0.128
	ภายในกลุ่ม	10.240	63	0.163		
	รวม	10.932	65			

จากตารางที่ 9 พบว่า การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูทั้ง 6 ด้าน โดยจำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ภาวะผู้นำดิจิทัลของครู ในโรงเรียนวัดนาวง จังหวัดปทุมธานี	ระหว่างกลุ่ม	3.033	4	0.758	5.857	0.000*
	ภายในกลุ่ม	7.898	61	0.129		
	รวม	10.932	65			

จากตารางที่ 10 พบว่า การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมมีค่า Sig. = 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ผลการทดสอบด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลและการสร้างความร่วมมือ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างเรื่อง 4 ด้านที่เหลือ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ดังตารางที่ 11-14

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูด้านการรู้ดิจิทัล เป็นรายคู่ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ใน การทำงาน	$\bar{X}$	ไม่เกิน 5 ปี	6 – 10 ปี	11 – 15 ปี	16 – 20 ปี	มากกว่า 20 ปี
		3.76	3.52	3.49	3.33	2.47
ไม่เกิน 5 ปี	3.76		0.244	0.268	0.427	1.293*
6 – 10 ปี	3.52	-0.244		0.023	0.182	1.049*
11 – 15 ปี	3.49	-0.268	-0.023		0.159	1.026*
16 – 20 ปี	3.33	-0.427	-0.182	-0.159		0.867
มากกว่า 20 ปี	2.47	-1.293*	-1.049*	-1.026*	-0.867	

จากตารางที่ 11 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของครูด้านการรู้ดิจิทัล จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน คู่ระหว่างประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 5 ปี และมากกว่า 20 ปี คู่ระหว่างประสบการณ์ในการทำงาน 6–10 ปี และมากกว่า 20 ปี คู่ระหว่างประสบการณ์ในการทำงาน 11–15 ปี และมากกว่า 20 ปี แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูด้านการสื่อสารดิจิทัล เป็นรายคู่ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ ในการทำงาน	$\bar{X}$	ไม่เกิน 5 ปี	6 – 10 ปี	11 – 15 ปี	16 – 20 ปี	มากกว่า 20 ปี
		3.76	3.69	3.62	3.40	2.87
ไม่เกิน 5 ปี	3.76		0.065	0.145	0.360	0.893*
6 – 10 ปี	3.69	-0.065		0.079	0.295	0.828
11 – 15 ปี	3.62	-0.145	-0.079		0.215	0.749
16 – 20 ปี	3.40	-0.360	-0.295	-0.215		0.533
มากกว่า 20 ปี	2.87	-0.893*	-0.828	-0.749	-0.533	

จากตารางที่ 12 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของครูด้านการสื่อสารดิจิทัล จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน คู่ระหว่างประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 5 ปี และมากกว่า 20 ปี แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูด้านการบูรณาการและประยุกต์ใช้ดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน เป็นรายคู่ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ ในการทำงาน	$\bar{X}$	ไม่เกิน 5 ปี	6 – 10 ปี	11 – 15 ปี	16 – 20 ปี	มากกว่า 20 ปี
		3.86	3.81	3.78	3.50	2.40
ไม่เกิน 5 ปี	3.86		0.053	0.079	0.364	1.464*
6 – 10 ปี	3.81	-0.053		0.026	0.311	1.411*
11 – 15 ปี	3.78	-0.079	-0.026		0.285	1.385*
16 – 20 ปี	3.50	-0.364	-0.311	-0.285		1.100*
มากกว่า 20 ปี	2.40	-1.464*	-1.411*	-1.385*	-1.100	

จากตารางที่ 13 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของครูด้านการบูรณาการและประยุกต์ใช้ดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน คู่ระหว่างประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 5 ปี และมากกว่า 20 ปี คู่ระหว่างประสบการณ์ในการทำงาน 6–10 ปีและมากกว่า 20 ปี คู่ระหว่างประสบการณ์ในการทำงาน 11–15 ปีและมากกว่า 20 ปี คู่ระหว่างประสบการณ์ในการทำงาน 16–20 ปีและมากกว่า 20 ปี แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูด้านความคิดสร้างสรรค์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เป็นรายคู่ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ ในการทำงาน	$\bar{X}$	ไม่เกิน 5 ปี	6 – 10 ปี	11 – 15 ปี	16 – 20 ปี	มากกว่า 20 ปี
		3.89	3.91	3.68	3.47	2.73
ไม่เกิน 5 ปี	3.89		-0.017	0.211	0.421	1.155*
6 – 10 ปี	3.91	0.017		0.228	0.439	1.172*
11 – 15 ปี	3.68	-0.211	-0.228		0.210	0.944*
16 – 20 ปี	3.47	-0.421	-0.439	-0.210		0.733
มากกว่า 20 ปี	2.73	-1.155*	-1.172*	-0.944*	-0.733	

จากตารางที่ 14 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของครูด้านความคิดสร้างสรรค์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน คู่ระหว่างประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 5 ปี และมากกว่า 20 ปี คู่ระหว่างประสบการณ์ในการทำงาน 6–10 ปีและมากกว่า 20 ปี คู่ระหว่างประสบการณ์ในการทำงาน 11–15 ปีและมากกว่า 20 ปี แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

1. จากการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของครูในโรงเรียนวัดนาวง จังหวัดปทุมธานี พบว่ามีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1.1 ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ซึ่งมีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า การสนับสนุนจากนโยบายทางการศึกษาและการจัดสรรทรัพยากรในการพัฒนาทักษะดิจิทัลให้กับครู การฝึกอบรมและพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีทางโรงเรียนที่มีอย่างต่อเนื่อง ช่วยให้ครูมีความรู้และความสามารถในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสอนอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชญ์พิมล สุนทวงค์ (2565) เรื่อง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม พบว่า ภาวะผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ต้องกำหนดเป้าหมายและกำหนดวิธีการตามเป้าหมาย ซึ่งประกอบไปด้วย 1) มีความสามารถในการสร้างวิสัยทัศน์ 2) ความสามารถในการเผยแพร่วิสัยทัศน์ 3) ความสามารถในการปฏิบัติตามเป้าหมายของวิสัยทัศน์ และ 4) การเป็นแบบอย่างที่ดี

1.2 ด้านความคิดสร้างสรรค์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งมีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ทางโรงเรียนให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง มีการจัดอบรมและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจและกล้าที่จะทดลองและปรับใช้เทคโนโลยีเหล่านั้นในห้องเรียน อีกทั้งครูมีแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองและต้องการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่น่าสนใจและมีประสิทธิภาพให้นักเรียน รวมถึงการสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนการสอนที่ตอบสนองความต้องการของนักเรียนในยุคดิจิทัล และการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหลากหลายและท้าทาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Zhu (2016) ได้กล่าวถึง ความคิดสร้างสรรค์ถือเป็นหนึ่งในปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการเป็นผู้นำแบบดิจิทัล ความเป็นผู้นำที่มีความคิดสร้างสรรค์จะหลีกเลี่ยงกระบวนการและลำดับขั้นที่ไม่จำเป็นออก อันจะสามารถเสริมสร้างนวัตกรรมใหม่ได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มัตติกา ชาติ (2566) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำครูยุคดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่รับผิดชอบสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 พบว่า การคิดสร้างสรรค์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลคือ การริเริ่มสร้างสรรค์ทางความคิด เพื่อสร้างความคิดแนวใหม่ให้เกิดความยืดหยุ่นในการปรับใช้ในการเรียนรู้ตามสถานการณ์ปัจจุบัน

1.3 ด้านการบูรณาการและประยุกต์ใช้ดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ปัจจุบันทางโรงเรียนกำลังส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการเรียนการสอนอย่างยิ่ง รวมถึงการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านนี้ เช่น การใช้สื่อมัลติมีเดีย การเรียนการสอนออนไลน์ และการใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ ทำให้นักเรียนมีโอกาสและความพร้อมในการบูรณาการเทคโนโลยีในการสอน และจะช่วยให้ครูสามารถสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรภรณ์ แสงทิพย์ (2565) เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครราชสีมา พบว่าการบูรณาการการเรียนการสอนเข้ากับเทคโนโลยีในยุคดิจิทัลเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องพิจารณาในการบูรณาการกับโรงเรียน ครูผู้สอน และผู้เรียนในระบบการศึกษา ซึ่งจำเป็นต้องมีการให้ความสำคัญและพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้และการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ การใช้เทคโนโลยีสามารถสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่น่าสนใจและมีประสิทธิภาพมากขึ้น และส่งผลให้มีความสามารถที่ดีขึ้นในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวันและการทำงานในอนาคต

1.4 ด้านการสื่อสารดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ทางโรงเรียนนี้มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและอุปกรณ์ดิจิทัลมากขึ้น ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถใช้เครื่องมือสื่อสารต่างๆ ในการจัดการเรียนการสอน ส่งงาน และประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว นอกจากนี้ครูยังได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีความมั่นใจและความสามารถในการใช้เครื่องมือสื่อสารดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชญ์พิมล สุนทวงศ์ (2565) เรื่อง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม พบว่า การสื่อสารดิจิทัลเป็นพฤติกรรม การแสดงออกของครูที่แสดงออกถึงการมีความรู้ มีความสามารถในการใช้ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการสื่อสารจูงใจผู้อื่นให้ทำงานด้วยทักษะ การสื่อสารอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย มีทัศนคติและบรรยากาศการสื่อสารที่ดี เป็นตัวอย่างที่ดีในการสื่อสารของสมาชิกในองค์กร ก่อให้เกิดประโยชน์ในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 ด้านการสร้างความร่วมมือ มีค่าเฉลี่ยลำดับถัดมา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูในโรงเรียนมีความตระหนักถึงความสำคัญของการทำงานร่วมกันในยุคดิจิทัล ซึ่งการสร้างความร่วมมือไม่เพียงช่วยในการพัฒนาคุณภาพการสอนและการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครู ผู้บริหาร และนักเรียนด้วย อีกทั้งการฝึกอบรมและการพัฒนาทักษะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ในโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างครู ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Phillips (2020) ได้กล่าวถึง การสร้างความร่วมมือในการทำงานเป็นการสื่อสารที่ชัดเจนและการสร้างความมั่นใจ เพื่อดำเนินการเฉพาะเจาะจงโดยมีเป้าหมายเดียวกันและความรับผิดชอบที่ตกลงกันได้

1.6 ด้านการรู้ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในยุคปัจจุบัน ครูจำเป็นต้องมีความรู้และทักษะทางดิจิทัลเพื่อสามารถใช้เครื่องมือและทรัพยากรทางดิจิทัลในการสอน การจัดการเรียนรู้ และการบริหารจัดการห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งทางโรงเรียนสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ให้ครูสามารถพัฒนาทักษะทางดิจิทัลร่วมกันได้อย่างต่อเนื่อง และทำให้การที่นักเรียนมีความคุ้นเคยกับเทคโนโลยีดิจิทัลมากขึ้น เพื่อให้ครูพัฒนาตนเองที่จะทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มัตติกา ผาติ (2566) เรื่อง รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำครูยุคดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่รับผิดชอบสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 พบว่า การรู้ดิจิทัลมาจากความสามารถของครูที่ใช้เทคโนโลยีและข้อมูลอินเทอร์เน็ตในการสร้างบทเรียนออนไลน์อย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ ครูสามารถออกแบบสื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจและมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วย เช่น การใช้โปรแกรมค้นหาข้อมูล ฐานข้อมูลออนไลน์ และการประเมินผลข้อมูลเพื่อปรับปรุงและประสานข้อมูลให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูงสุด

2. ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูทั้ง 6 ด้าน โดยจำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งในปัจจุบัน วุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน ได้อภิปรายดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามเพศ พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การศึกษาและการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีเป็นสิ่งที่สามารถพัฒนาได้ในทุกคนไม่ว่าจะเป็นเพศใด ทางโรงเรียนมีวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในการสอน ทำให้ครูทั้งเพศชายและหญิงมีโอกาสเข้าถึงเทคโนโลยีในระดับเดียวกัน สามารถได้รับการฝึกอบรมและมีทรัพยากรเทคโนโลยีที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐธัญญา พรพทุมชัยกิจ และคณะ (2564) เรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร พบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัล จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามอายุ พบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลและด้านการสร้างความร่วมมือไม่แตกต่างกัน แต่ด้านการรู้ดิจิทัล ด้านการสื่อสารดิจิทัล ด้านการบูรณาการและประยุกต์ใช้ดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน และด้านความคิดสร้างสรรค์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งคู่ระหว่างอายุไม่เกิน 30 ปี และอายุ 51-60 ปี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเนื่องจากครูที่มีอายุไม่เกิน 30 ปีมีความคุ้นเคยกับเทคโนโลยีดิจิทัลมากกว่า เนื่องจากพวกเขาเติบโตมาในยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน การเรียนรู้และการปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยีใหม่ ๆ จึงเป็นเรื่องที่ง่ายกว่า ในขณะที่ครูที่มีอายุ 51-60 ปีอาจพบความยากลำบากในการปรับตัวและเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เนื่องจากพวกเขาอาจไม่มีพื้นฐานทางด้านดิจิทัลเท่ากับครูที่อายุน้อยกว่า อาจมีความคุ้นเคยกับวิธีการสอนแบบดั้งเดิมและอาจไม่มั่นใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสอน

2.3 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูทั้ง 6 ด้าน จำแนกตาม ตำแหน่งในปัจจุบัน พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเนื่องจากการใช้งานและการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลในโรงเรียนมักเป็นส่วนหนึ่งของภารกิจและหน้าที่ของครูทุกตำแหน่ง โดยไม่คำนึงถึงระดับตำแหน่งของพวกเขา แสดงให้เห็นถึงความเท่าเทียมและการสนับสนุนที่ครูทุกคนได้รับในการพัฒนาและใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กิตติวินท์ จันทสี (2566) พบว่า ครูที่มีตำแหน่งแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.4 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูทั้ง 6 ด้าน จำแนกตาม วุฒิการศึกษา พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจ

เนื่องจาก ปัจจุบันครูไม่ว่าจะมีวุฒิการศึกษาใด ต่างก็มีการเข้าถึงและใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลในชีวิตประจำวันและในการสอนอย่างกว้างขวาง เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นส่วนหนึ่งของการทำงานในโรงเรียนทุกแห่ง ทำให้ครูมีโอกาสนในการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลได้เท่าเทียมกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กิตติวินท์ จันทสี (2566) พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.5 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของครูทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการรู้ดิจิทัล ด้านการสื่อสารดิจิทัล ด้านการบูรณาการและประยุกต์ใช้ดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน และด้านความคิดสร้างสรรค์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้น ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลและด้านการสร้างความร่วมมือ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากทางโรงเรียนจัดทำให้สภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมดิจิทัลที่ดี ทำให้ครูมีมุมมองที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ดิจิทัลและการสร้างความร่วมมือ ซึ่งอาจไม่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากประสบการณ์ในการทำงาน อีกทั้ง 4 ด้านที่ดังกล่าว ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากขึ้นมักจะมีโอกาสในการเรียนรู้และปรับตัวกับเทคโนโลยีใหม่ๆ ได้ดีขึ้น

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

ภาวะผู้นำดิจิทัลของครูในโรงเรียนวัดนาวง จังหวัดปทุมธานี ครูเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างการจัดการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน ครูควรมีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล โดยวางแผนการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ กำหนดเป้าหมายระยะยาวอย่างชัดเจน ควรมีความคิดสร้างสรรค์ในการทดลองใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนานวัตกรรมการสอนใหม่ ๆ พร้อมทั้งบูรณาการและประยุกต์ใช้โปรแกรมดิจิทัลในการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ การสื่อสารดิจิทัลก็เป็นอีกด้านที่สำคัญ ครูควรส่งเสริมการใช้เครื่องมือการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างครู ผู้ปกครองและชุมชน ยังรวมถึงสร้างความร่วมมือผ่านการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเครือข่ายครูในการใช้สื่อดิจิทัล

เอกสารอ้างอิง

กิตติวินท์ จันทสี. (2566). การศึกษาภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1. *Journal of Integration Social Sciences and Development*, 3(2), 23-32.

- จิรัตน์ อยู่ยี่น. (2565). รูปแบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงเรียนวัดนาวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*, 9(7), 165-176.
- ณัฐธินา พรปทุมชัยกิจ, อุดมพันธ์ พิษณุประเสริฐ, และพงษ์ศักดิ์ ทองพันธ์. (2564). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*, 15(2), 50-64.
- ทินกร เผ่ากันทะ, และกัลยารัตน์ เมธีวีรวงศ์. (2565). แนวทางการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. *วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย*, 4(2), 37-45.
- พิษณุพิมล สุนทวงค์. (2565). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม (Master's thesis). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มัตติกา ภาลี. (2566). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำครูยุคดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตพื้นที่รับผิดชอบสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 (Doctoral dissertation). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- โรงเรียนวัดนาวง. (2566). รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษาประจำปีการศึกษา 2566. สืบค้นจาก http://www.watnawong.ac.th/news_1270_1
- วัชรารณ แสงทิพย์. (2565). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา (Master's thesis). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พ.ศ. 2566-2570)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- Scull, J., Phillips, M., Sharma, U., & Garnier, K. (2020). Innovations in teacher education at the time of COVID19: An Australian perspective. *Journal of Education for Teaching*, 46(4), 497-506. Retrieved from <https://doi.org/10.1080/02607476.2020.1802701>
- Zhu. (2016). *Five Key Elements in Digital Leadership*. Retrieved from <http://futureofcio.blogspot.com/2015/01/five-key-elements-in-digital-leadership.html>.